

maalet vil jeg sige til det ærede Medlem, at de Oplysninger, han har givet, er ikke rigtige; naar han siger, at det ikke har nogen Betydning med Hensyn til hele denne Sag, om Maksimalprisen er saadan eller saadan, er det ikke rigtigt. Thi Stødbrænde er, som det ærede Medlem ogsaa til fulde ved, af en betydelig daarligere Kvalitet end Brænde i Almindelighed; og hvorvidt det vil blive brugt, hænger i ikke ringe Grad sammen med den Maksimalpris, vi i øvrigt opererer med. Nu gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at Stødbrændes Optagelse var ikke lønnende i Øjeblikket, det kunde ikke lade sig gøre at optage det, saaledes som Forholdene var. Jeg vil dog bede det ærede Medlem om at se efter i „Social-Demokraten“ for et Par Dage siden. Da havde Bladet et Forsidebillede, som viste, hvorledes de arbejdsløse i Helsingør blev sendt ud til Skovene for at tage Stødbrænde op, og der staar, at det sandelig var nyttigt og godt, at det Arbejde blev gjort, og det kunde ogsaa være lønnende for de arbejdsløse. Naar jeg har haft en lang Række Forhandlinger om denne Sag, hænger det sammen med min Interesse for, at der kan blive saa meget af den Slags Arbejde i Vinter som muligt. Jeg har baade fra Arbejder- og Arbejdsgiverkredse netop hørt fremsat, at der kunde blive en Del af dette Arbejde i Vinter.

Sluttelig skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at jeg afbrød ham før og sagde, at der stod „forstkyndig“ i Loven, og jeg kan selvfølgelig ikke forme en Administration under andre Forudsætninger end den, der er Lovens. Saa siger det ærede Medlem, at det kan ikke nytte, at jeg kommer med det overfor ham, for den Lov har det ærede Medlem ikke stemt for, og det gælder ikke overfor de Betragtninger, det ærede Medlem anstillede. Men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at enten han har stemt for en Lov eller ikke, er den alligevel Lov og maa respekteres.

Hauge: Det fremgaar klart og tydeligt af den sidste Bemærkning, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, at det altsaa var med velberaad Hu, han havde indført Ordet „forstkyndig“ i selve Loven; og naar dette Ord var blevet indført, var der altsaa ikke Rum for andre i den Brændadministration, som den højtærede Indenrigsminister tilsigtede at faa oprettet, end Godsejernes Repræsentanter.

Med Hensyn til Stødbrændet skal jeg

sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke paa nogen Maade har villet sige noget om, at man ikke skulde tage Stødbrænde op i Skovene. Tværtimod, jeg har villet sige — og jeg tror ogsaa, jeg har sagt det —, at dersom man skal sætte Maksimalprisen paa almindeligt Brænde saa højt op, at det, selv om man ikke betaler noget nævneværdigt til Skovejerne for Stødbrænde, skulde være lønnende at tage Stødbrænde op, saa skal man meget højt op med Maksimalprisen. Men det er der slet ikke Tale om. Den højtærede Indenrigsminister har kun foreslaaet en Forhøjelse af Maksimalprisen paa 25 pCt., og med den Forhøjelse, som Indenrigsministeren her stiller Forslag om, vil Stødbrændespørgsmaalet ikke faa nævneværdig Betydning. Dersom man skal have Stødbrændet taget op i Skovene i noget større Omfang, maa det offentlige træde til paa en eller anden Maade, eller ogsaa maa de Arbejdere, der skal tage Stødbrændet op, arbejde for en ringere Løn — medmindre Forholdet skulde blive det, at Efterspørgselen efter Brændsel i al Almindelighed skulde blive saa stor, at man kan afsætte det slettere Brænde, som Stødbrændet er, til Priser, der svarer til, hvad det efter almindelig Betaling pr. Dag har kostet at faa det taget op af Jorden.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Det er kun det ærede Medlem Hr. Hauges Bemærkninger om de forstkyndige, som giver mig Anledning til endnu en enkelt Udtalelse. Det ærede Medlem sagde, at jeg derved havde vist, at allerede den Gang jeg satte Ordet „forstkyndig“ ind i Lovforslaget, tænkte jeg paa, at denne Administration maatte kun bestaa af Godsejere. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg tænkte paa, at i Overensstemmelse med den den Gang gældende Lov om Brændsel-nævnets Ophævelse senest den 1. November, som det ærede Medlem selv havde været med til at gennemføre, skulde der kun være en rent saglig Administration til Støtte for Indenrigsministeren; jeg tænkte intet Øjeblik paa, om det var Godsejere eller ej — der er dog endelig ogsaa andre forstkyndige her i Landet end Godsejere. Jeg tænkte paa, at det er rigtigt at bevare de tre, der hidtil har gjort Arbejdet, og om de tre havde været Godsejere eller ikke, vilde for mig slet ikke have spillet nogen Rolle; det, det for mig kom an paa, var, at disse tre Mænd var indarbejdede i hele Arbejdet. Og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at dersom jeg havde taget